

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

26. oktober 2014

NEDELJA	30. MED LETOM – ŽEGNANJSKA (vrnitev na sončni čas)
26.10.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Ljudmilo ter r. Podgoršek in Novak</i> <i>ob 10h za +Jožeta, Marijo in vse rajne Čretnikove</i>
Ponedeljek	Sabina
27.10.	<i>ob 18h (!) za +Angelo in Edija Žolnir</i>
Torek	Simon in Juda Tadej, apostola
28.10.	<i>ob 7h za +Marico Veber</i>
Sreda	Mihael Rua
29.10.	<i>ob 7h za +Marijo in Blaža Verdel, obl.</i>
Četrtek	Marcel
30.10.	<i>ob 8h na Pernovem za +Marijo Štefancič</i>
Petek	Volbenk – Dan reformacije
31.10.	<i>ob 18h za +Rudija Gerčer</i>
Sobota	VSI SVETI
01.11.	<i>ob 7h za +Marjana Trupi, osmina</i> <i>ob 10h za +Franca in Julijano Špeglič ter sorodnike</i> <i>ob 14h za vse rajne – nato molitve na pokopališču</i> <i>ob 17h rožni venec za rajne</i>
NEDELJA	SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH (VERNE DUŠE)
02.11.	<i>ob 7h za rajne dušne pastirje v župniji</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Franca (obl.) in Silvo Pečnik (30. dan)</i> <i>ob 10h za +Jožefo in Franca Pohole, obl.</i>

OB DNEVU VSEH SVETIH IN NAŠIH RAJNIH

Ljudje nismo rojeni za smrt, temveč za večno življenje. Bog, ki je ljubezen, ni mogel ustvariti človeštva za trpljenje in smrt, ampak ga je ustvaril za polnost življenja.

Kristus se je prav zato učlovečil in šel v smrt, da bi bili njegovi bratje in sestre kot posinovljenci njegovega nebeškega Očeta deležni skrivnostnega Božjega življenja že tukaj na zemlji, v vsej polnosti pa v onostranstvu, po prehodu skozi smrt in povelicanje v večno življenje. Kristus je vsem pokazal pot in vsem pripravil prostor, saj je pri njegovem nebeškem Očetu mnogo bivališč (prim. Jn 14,2–3).

Vendar je za vse to potrebna svobodno sprejeta vera v Kristusa in v troedinega Boga. In potrebno je sodelovanje s Svetim Duhom ter vračanje ljubezni. Lahko je ta vera še na stopnji iskanja, ki pa postopoma vse bolj prehaja v najdevanje, sobivanje, sočutenje in soživljenje z Bogom, ki je ljubezen in iščočo vero nenehoma krepi s svojo milostjo.

»Bog je svet tako vzljubil ...« Naj nas to Jezusovo zagotovilo spremlja na naši življenjski poti. Naj osrečuje naše dneve in noči. Naj nas povede v naročje našega skupnega nebeškega Očeta, v polnost večne vsebožje in vsečloveške ljubezni in radosti.

Po: S. Janežiču

Ti angel v moji žalosti. Žalujem zaradi izgube ljubljenih ljudi. Toliko so mi pomenili. Čutil sem, da me imajo radi, in imel sem ji rad. Zdaj so mi odvzeti. Ne morem ji več objeti, ne morem jih več videti in z njimi govoriti. Z njimi je umrl del mojega življenja. Zaradi žalosti sem ves nemočen. Zato sem hvaležen, da ti ostajaš pri meni v moji žalosti. Ne tolažiš me s cenenimi besedami. V tolažbo si mi, ker zdržiš z mojimi solzami, z žalostjo, ki me vedno znova preplavi. Ko ostajaš pri meni v moji žalosti, se moja žalost lahko preobraža. Tedaj v žalovanju za ljubljenim človekom kljub vsemu začutim notranjo povezanost, katere me ne more oprati niti smrt.

V Božji ljubezni sem povezan tudi z ljubljenim umrlim. Njegova ljubezen z nebes prehaja tudi k meni in me krepi. Vendar ne poznam samo žalovanja ob smrti ljubljenega človeka. Poznam tudi žalovanje za vsemi zamujenimi priložnostmi, žalovanje za razbitimi sanjami, za ozkostjo mojega življenja. In poznam žalost ob tem, da so moje partnerstvo, moja prijateljstva, moja skupnost, skupina, s katero preživljam veliko časa, tako vsakdanji in povprečni. Nič več ni tako, kot je bilo na začetku. Vse je postalo rutina. Občutki so oslabei in obledeli. Zato potrebujem tebe, angela tolažbe, ki me spremljaš v moji žalosti in me uvajaš v umetnost žalovanja.

Izkusil sem že, da ko obžalujem povprečnost svojih prijateljstev in svojo lastno povprečnost, prihajam v stik z vsemi pozitivnimi močmi v svoji duši. Takrat odkrivam, da sem kljub svoji povprečnosti vendar tudi enkrat, da imam sposobnost, da sem lahko hvaležen za to, kar se je zgodilo v meni in po meni.

Anselm Grün

